

over for den ærede Minister, at de 10 Tilfælde, der have været omtalte, nemlig Afgjørelsen af Spøstetret og Afgjørelsen af Landstthinget, fuldstændig kunne jevnstilles. Spøstetret anvender og fortolker den bestaaende Lov i de Tilfælde, hvori den bestaaende Lovgivnings Anvendelse tilkommer Spøstetret, paa samme Maade anvender og fortolker Landstthinget den bestaaende Lov, hvor dennes Anvendelse og Fortolkning tilkommer Landstthinget; det er i saa Henseende fuldstændig uden Betydning, at Sagen, der forelaa Landstthinget, dreiede sig om Noget, der vedrørte Landstthingets egen Sammenfætning. Jeg skal tillige fremdrage et Punkt, som vil vise, at den ærede Indenrigsminister har fuldstændig Ret i at sige, at vi omstøde den Beslutning, som Landstthinget har fattet. Landstthinget kan selv i Enhold til den bestaaende Lovgivning, naar et lignende Tilfælde en anden Gang indtræder, fatte en anden Beslutning og afgjøre Sagen paa en anden Maade. Dersom det Tilfælde for tredje Gang skulde indtræffe, som fandt Sted ved Hensyn til afsbøde Amtmand Lehmann, vil da Intetformhelt være til Hindrer for, at Landstthinget afgjør Sagen paa en anden Maade end tidligere, og det vil paa ingen Maade være bundet ved sin tidligere Beslutning. Deraf ses det, at det ikke er en Beslutning af samme Art som en Lov, men det er en Kjendelse af den anvendende og fortolkende Myndighed. Landstthingets Kontinuitet i saa Henseende har saa meget mindre at betyde i Sammenligning med Spøstetrets, som Landstthinget jo omvælgtes efter en regelmæssig Omgang, hvilket jo ikke er Tilfældet med Spøstetret eller med de andre Domstole. Med Hensyn til det ene af de 10 Tilfælde, hvorom der her er Tale lige over for Landstthinget, deler jeg Mening med de ærede Medlemmer, som sige, at Bestemmelsen uden Tvivl med Føje kan fortolkes saaledes, som den er fortolket; jeg sigter herved til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand, som har Bopæl to Steder, kan vælges paa et hvilket som helst af disse Steder. Jeg anser det imidlertid for heldigt, at der gives en Bestemmelse, som indskrænker dette, og at en saadan indskrænkende Bestemmelse kan gives i Medfør af Grundloven, kan det ikke være nogen Tvivl om, naar man ser hen til de mangfoldige Bestemmelser, der findes i Valgloven, som medføre lignende Modifikationer i Grundlovens simple Bestemmelser. Hvad det andet Tilfælde derimod angaar, nemlig at en Mand, der en Gang er valgt ind i Landstthinget, og som fraflytter sin Valgkreds, vedbliver at beholde sit Sæde i Landstthinget, da nærer jeg ingen Tvivl; thi jeg mener, at Meninger her utvivlsomt fremgaar af Grundlovens § 38. Jeg skal ikke i mindste Maade indlade mig paa at kritisere Motiverne til Landstthingets Kjendelse; men en Afgjørelse som den, der blev truffen, kan jeg ikke anse for at være stemmende med Grundlovens § 38, medens det Forslag, jeg har stillet i saa Henseende, ube-

tinget maa siges at være stemmende dermed. Det er min Opfattelse af den paagjældende Bestemmelse, hvormed jeg ingenlunde har i Sindet at udtale en Kritik over Landstthinget og dets Kjendelse, men kun at udtale min egen Forstaaelse af en Grundlovsbestemmelse. Dersom ikke en saadan Fortolkning af Grundlovens §§ 38 og 39 gjøres gjældende, at den Landstthingsmand, der opbører at have Bopæl i Valgkredsen, skal udtræde af Landstthinget, kan jeg ikke se rettere, end at man med samme Føje kunde sige, at f. Ex. den Folkethingsmand, som i Løbet af den Tid, i hvilken han har Sæde i Thinget, indtræder i privat Tjenesteforhold uden at have egen Husstand eller oppebærer Fattigunderstøttelse eller mister nogen anden Betingelse for Valgbarhed, lige fuldt vil kunne beholde sit Sæde i Folkethinget. Det er jo netop paa samme Maade en Betingelse for Valgbarhed til Landstthinget, at den Vedkommende i det sidste Aar har haft Bopæl i Valgkredsen, og kommer han i det Tilfælde, at han mister sin Valgbarhed, det vil sige, at han ikke længer kunde være bleven valgt, maa han ogsaa opgive sit Sæde i Landstthinget. Der maa i den Henseende gjælde samme Regel for Landstthinget som for Folkethinget, og jeg kan ikke se, at de Bemærkninger, som derom bleve fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kjæmestad), have nogen Gyltighed. Det ærede Medlem yttrede, at der jo ikke skete nogen Forandring i den Vedkommendes Stilling, da han jo stadig i det sidste Aar, før han blev valgt, havde haft Bopæl i Valgkredsen. Ja, den Gang Folkethingsmanden efter det før nævnte Exempel blev valgt, havde han jo heller ikke oppebaaret Fattigunderstøttelse eller stod i privat Tjenesteforhold; ellers havde han jo ikke kunnet blive valgt; men naar Saadant sker, er han kommen i det Tilfælde, at han ikke kunde være bleven valgt. Jeg tror ikke, man kan henvise til Forholdene, som de forelaa, da han blev valgt, og holde sig dertil, saaledes at han usforlyret skulde kunne sidde sine 3 Aar ud som Folkethingsmand; men gjør man det, gjør man det i alt Fald med samme Føje som den, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds fremsatte sin Paastand.

Clausen: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af de Ord, den høitærede Indenrigsminister for nylig henvendte til mig. Jeg kan ikke dele den høitærede Ministers Betragtning, naar han gjorde gjældende, at Udviklingen af vore nuværende Kommunallove er gaaet jævnt fremad paa det Grundlag, som var givet ved tidligere Kommunallove. Jeg maa minde om, at der i de Kommunallove, vi havde, før vi fik den konstitutionelle Forsatning, fandtes Bestemmelser, som vare af en ganske anden Natur, og som vare meget vidt forskellige i Mand og